Dr. Marjeta Humar

Blagoslov kapelice in Parka spomina in opomina Kamniška Bistrica

Zbrali smo se na svetem kraju, a tudi kraju človeške groze in tragike, ob kapelici sprave, da bi umili krivdo in spravili srca. Lani smo blagoslovili zemljo za Park spomina in opomina Kamniška Bistrica, da bi letos po 70 letih v čast vsem žrtvam druge svetovne vojne in povojnega revolucionarnega nasilja iz kamniške in komendske občine, ki počivajo v do zdaj prikritih grobiščih, ob spominskem sakralnem objektu, urejenem v ekumenskem duhu, lahko povezali srca v tihi prošnji za odpuščanje in mir; žrtvam v častni spomin, živim v spravni opomin.

Na dogodke pred 70. leti je še živ spomin. Kamničan Tone Stele, pobudnik za postavitev kapelice, je zapisal:

> *»Kot očividec iz tega tragičnega obdobja v maju leta 1945 se spominjam dolge kolone pešcev in konjskih vpreg (te niso bile kaki kmečki vozovi, temveč kočije in zapravljivčki, ki so jih takrat uporabljali za prevoze ljudje višjih slojev), ki se je kmalu po končani vojni vila skozi glavne kamniške ulice od Šutne proti Grabnu, v kateri so bili samo starci, ženske in veliko otrok vseh starosti. Na čelu kolone je hodil pravoslavni paroh v značilnem oblačilu in z dolgo brado in glasno molil (verjetno) rožni venec, saj je imel v rokah velik lesen rožni venec, kolono pa so obkrožali partizani s puškami v rokah. veliko meščanov je stalo v špalirju pred hišami na robu pločnika in nemo opazovalo žalostni sprevod. Tudi moji starši so sklicali nas otroke in nas postavili v špalir, očitno z namenom, da smo bili priče tega dogodka. Verjetno bi vse to kot šestletni otrok pozabil, če ne bi oče izrekel nepozabnega stavka: 'Zapomnite si, otroci, vse te revčke bodo pobili.' Prav tedaj je mimo peljal zapravljivček, na sprednjem sedežu je sedel starec, poleg je sedela mlajša ženska z majhnim otrokom v naročju, ob njej pa je stal fant moje starosti. Spogledala sva se, njegov brezizrazni pogled vidim še danes.«*

Hvala vsem, ki ste z besedo in petjem, s svojo prisotnostjo počastili spomin tistih, ki že 70 let počivajo v dolini Kamniške Bistrice. S tem spravnim dejanjem smo želeli javno obuditi spomin na vse žrtve in njihovo neodtujljivo človeško dostojanstvo, ki jim je bilo tako kruto in nasilno odvzeto.